

ה"ת 27539/05/22 - משטרת ימ"ר חוף, המשרד להגנת הסביבה נגד ה.ט אשיב בע"מ ח.פ., איוב אבו אמטיר

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 27539-05-22 ה.ט אשיב בע"מ נ' משטרת ימ"ר חוף ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
מבקשות 1. משטרת ימ"ר חוף 2. המשרד להגנת הסביבה
(אחר/נוסף)

נגד
משיבים 1. ה.ט אשיב בע"מ ח.פ.
2. איוב אבו אמטיר

החלטה

לפני בקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים ברישום (5 נכסי נדל"ן) עד החלטה אחרת. יצוין כי הבקשה הוגשה ביום 8.11.22, ברם מחמת חילופי מותבים ודחיות שניתנו כדי לקבל חוות דעת שמאית בנוגע לשווי התפוסים ושאר מסמכים רלבנטיים, דיון ענייני התקיים אך ביום 5.3.23.

תמצית טענות הצדדים

1. **המבקשות** טוענות כי מדובר בחקירה סבוכה, שעיקרה עבירות כלכליות בסכומי עתק שמגיעים כדי מיליוני ₪ וכי כלל חומריה הועברו לפרקליטות לפני כ-3 חודשים, ברם הפרקליטות טרם גיבשה עמדתה בתיק ואף טרם ביקשה השלמות חקירה כאלה או אחרות. המבקשות הפנו להחלטת בית המשפט מיום 22.6.22 ולהחלטה מיום 17.7.22, לצד החלטות בית המשפט המחוזי בעררים שהוגשו על אותן החלטות (ע"ח 52041-07-22 וע"ח 62113-07-22) וביקשו להאריך את תוקף ההחזקה בתפוסים, כדי להבטיח חילוט עתידי, ככל שיוגש כנגד המשיבים כתב אישום בעתיד.

כדי לתמוך את הבקשה, הגישו המבקשות חוות דעת של הממונה על החקירה הכלכלית במשטרה הירוקה (להלן: "**חוות הדעת**"), שלפיה היקף העבירות המיוחסות למשיבה 1 עומד ע"ס של כ-29 מיליון ₪. בדיון מיום 5.3.23, לאור טענות שעלו מצד המשיבים, הודיע ב"כ המבקשות כי היקף העבירות המיוחסות למשיב 2 מאוקטובר 2021 ועד מאי 2022 עומד על סך של כ-8.7 מיליון ₪. לצד חוות הדעת הגישו המבקשות חוות דעת שמאיות ביחס לכל אחד מהתפוסים, כדי ללמד ששווי הרכוש התפוס עומד על סך של כ-5.7 מיליון ₪, קרי, מדובר בסכום נמוך מהיקף העבירות ולכן יש להיעתר לבקשה.

2. **המשיבים** מתנגדים לבקשה ממספר טעמים. ראשית, לטענתם הבקשה הוגשה לאחר שתוקף התפיסה פקע ולכן יש להורות על ביטול התפיסה והסרת הרישומים לטובת המבקשות על המקרקעין. שנית, נטען כי במועד ביצוע העבירות המשיב 2 לא היה בעל תפקיד אצל המשיבה 1 ולכן אין להטיל על נכסים שהוא רכש מכספו הפרטי זמן רב קודם לכן, שעבוד למטרות חילוט עתידי. שלישית, נטען כי שווי התפוסים עולה על היקף העבירות ורביעית, לטענת המשיבים תפיסת המקרקעין בוצעה ללא צו ומכאן שיש להורות על שחרורם המידי.

דין

3. כאמור, ביום 17.7.22 ניתנה החלטת בית המשפט בבקשת המשיבה 1 להחזרת תפוסים לידיה. הבקשה אמנם לא התייחסה לנכסים מושא הבקשה דנן, ברם בית המשפט, במותבו הקודם, קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיבה וכי קיים פוטנציאל לחילוט הרכוש התפוס. עם זאת, בכל שלב שומה על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן תוך בחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן תוך בחינת הנזק שנגרם למשיבים וחלופות תפיסה אפשריות. קרי, על כפות המאזניים מונחות פגיעה בזכויותיהם הקניניות של המשיבים אל מול האינטרס הציבורי בחילוט העתידי ועל בית המשפט לערוך את האיזון הראוי בין האינטרסים האמורים (השוו: בש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.06)).

משהזכרנו מושכלות יסוד, אעבור לבחון את טעמי ההתנגדות לבקשה ואתחיל דווקא מהסוף.

קיומו של צו תפיסה

4. בהמשך לדיון מיום 5.3.23 צירפו המבקשות את הצו הנוגע לתפוסים. עיון בצו מעלה כי מדובר בצו איסור דיספוזיציה בנכסי המקרקעין מושא הבקשה דנן, שניתן ביום 2.5.22, מכח סעיפים 32, 34, ו-43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**") ומכח סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

היינו, תפיסת המקרקעין ורישומם בוצעו על פי צו שיפוטי.

מועד הגשת הבקשה

5. כאמור, הצו ניתן ביום 2.5.22, ברם מחוות הדעת השמאיות שהוגשו בהתייחס לתפוסים עולה כי בפועל נרשמו הערות בדבר צו מניעה בלשכת רישום המקרקעין אך ביום 10.5.22. הבקשה דנן הוגשה ביום 8.11.22, קרי, יומיים

בטרם פקיעת תוקף ההחזקה בתפוסים.

תפיסת נכסיו הפרטיים של המשיב 2

6. עיון בחוות הדעת השמאיות מלמד כי התפוסים נרשמו על שמו של המשיב 2 זמן רב בטרם הוא הפך נושא משרה במשיבה 1. קרי, ברי שאין מדובר במקרקעין שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כלשון סעיף 32(א) לפקודה. עם זאת, בפסיקה נקבע כי כאשר עסקינן בעבירות של הלבנת הון, למדינה סמכות לתפוס נכסים וחפצים טרם הגשת כתב אישום, בשווי רכוש שקשור לביצוע העבירה, לצורך חילוט עתידי, אף אם אין לנכס קשר לביצוע העבירה, כבעניינו (בניגוד לתפיסה מכח הפסד"פ, שמחייבת קשר הדוק לביצוע העבירה) (בש"פ 699/22 **עאדל ג'ולאני נ' מדינת ישראל** (13.4.22), בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (15.3.17)).

בנסיבות, איני סבורה כי די בבעלותו הפרטית של המשיב 2 על הנכסים התפוסים, כדי להורות על שחרורם.

שווי התפוסים אל מול היקף העבירות

7. הצדדים מסכימים כי המשיב 2 הפך נושא משרה אצל המשיבה 1 בחודש אוקטובר 2021 וכי ביצוע העבירות נמשך, לכאורה, עד חודש מאי 2022. קרי, משך ביצוע העבירות תחת "פיקוחו" של המשיב 2 עומד על כ-7 חודשים.

חוות דעת המומחה בנוגע לחישוב הרווחים של מבצעי העבירות מלמדת כי היקף העבירות המיוחסות למשיבה 1 עומד על סך של כ-29 מיליון ₪ (סעיף 20 לחוות הדעת). חוות הדעת אינה מתייחסת לתקופה שבה שימש המשיב 2 נושא משרה בחברה, ברם בדיון מיום 5.3.23 ב"כ המבקשות הגיש מזכר שערך נסים צור, כדי ללמד שהיקף העבירות שבוצעו על ידי המשיבה 1 בתקופה שבה המשיב 2 שימש כנושא משרה, עומד על סך של כ-8.7 מיליון ₪.

אל מול חוות דעת המומחה והמזכר של נסים צור עומדות חוות דעת שמאיות שמתייחסות לכל נכס ונכס. חוות הדעת השמאיות מלמדות כי שווי כלל הנכסים התפוסים הוא כ-5.7 מיליון ₪ והמשיבים לא חלקו על כך.

סוף דבר

8. לאור כל האמור עד כה, בשים לב ליחס בין שווי התפוסים אל מול היקף העבירות, בהינתן התפיסה ברישום בלבד ובנסיבות שבהן החקירה הסתיימה והתיק ממתיק לבחינת החומרים על ידי הפרקליטות, בהעדר הוכחה כי המשך התפיסה ברישום יגרום למשיב נזק (הא ראייה - המשיב כלל לא הגיש בקשה להחזרת התפוסים), רואה להיעתר לבקשה ומאריכה את תוקף ההחזקה בתפוסים ל-180 יום נוספים מיום 10.11.23.

המזכירות תשלח לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"ג, 13 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.